

Filipským 2:5-11 ⁵Mějte [tedy] v sobě to smýšlení, které bylo i v Kristu Ježíši. ⁶Ačkoli byl ve způsobu Božím, nelpěl na tom, že je roven Bohu, ⁷nýbrž sám sebe zmařil [vyprázdnil], vzal na sebe způsob otroka [služebníka – B21] a stal se podobným lidem. A když se ukázal v podobě člověka, ⁸ponížil se, stal se poslušným až k smrti, a to smrti na kříži. ⁹Proto ho také Bůh povýšil nade vše a dal mu jméno, které je nad každé jméno, ¹⁰aby se ve jménu Ježíše sklonilo každé koleno; ti, kdo jsou na nebi i na zemi i pod zemí, ¹¹a k slávě Boha Otce aby každý jazyk vyznal, že Ježíš Kristus je Pán.

DA – Touha věků 43.1 Král slávy se snížil a vzal na sebe lidskou podobu. Žil na zemi v drsných a odstrašujících podmínkách. Jeho sláva byla zahalena, aby vznešený vzhled neupoutával příliš mnoho pozornosti. Vyhýbal se veškeré okázalosti. Bohatství, světská sláva či uznání nikdy nemůžou zachránit člověka před smrtí. Ježíš nechtěl, aby k Němu lidi přivádělo něco pozemského. Přál si, aby ty, kteří Ho budou následovat, přitahovala krása nebeské pravdy. (srv. TV 25.1)

5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1126.8 Dobrovolně na sebe vzal lidskou přirozenost. Byl to Jeho vlastní čin a Jeho vlastní volba. Své božství oblékl do lidství. Po celou dobu byl Bůh, ale jako Bůh se nejevil. Projevy Božství, které vzbuzovaly úctu a obdiv celého Bohu náležejícímu vesmíru, zahalil. Zatímco byl na zemi, byl stále Bohem, zbavil se však božské podoby a místo ní na sebe vzal podobu a způsob člověka.

5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1081.8 Když byl dítětem padlého lidstva, bylo tou nejtvrďší disciplínou, které se Kníže života mohl podrobit to, aby zůstala zahalena Jeho sláva. Takto změnil svou sílu se satanem. Ten, který byl vypovězen z nebe, zoufale bojoval o převahu nad Tím, na něhož nahoře v nebeských nádvořích žárlil.

5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1129.3 Ačkoli byla Kristova božská sláva na čas zahalena a zastíněna lidstvím, které přijal, přesto nepřestal být Bohem, když se stal člověkem. Lidství nenahradilo božství, ani božství lidství. To je tajemství zbožnosti. Oba výrazy "lidství" a "božství" byly v Kristu úzce a nerozlučně spojeny, a přesto měly odlišnou individualitu. Ačkoli se Kristus ponížil, aby se stal člověkem, stále vlastnil božství. Jestliže byl věrný a oddaný své nezkaženosti, Jeho božství se nemohlo ztratit. Přestože byl Ježíš obklopen zármutkem, utrpením a morálním poskvrněním, opovrhován a odmítnut lidmi, kterým světil nebeské pravdy, mohl o sobě v nebi mluvit jako o Synu člověka. Když své dílo na zemi dokončil, byl připraven znovu přijmout svou božskou slávu.

5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1129.4 Při některých příležitostech se Ježíš v lidském těle projevil jako Boží Syn. Posmívající se kněží a vládci zahlédli, jak božství prozářilo lidstvím. Uznali Jej jako takového? Někteří uznali, že je ten Kristus, ale větší část lidí, kteří při těchto zvláštních příležitostech museli poznat, že je Boží Syn, Jej odmítala přijmout. Jejich slepota odpovídala jejich rozhodnému odporu vůči tomuto usvědčení.

5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1129.5 Když v Kristu přebývající sláva naplno zazářila, byla příliš intenzivní na to, aby ji Jeho čisté a dokonalé lidství dokázalo zcela skrýt. Zákoníci a farizeové o Něm nemluvíli s uznáním, ale jejich nepřátelství a nenávisť zbrzdilo, když z Krista zazářila Jeho vznešenost. Závojem pokoření zastřená pravda promlouvala ke každému srdci s nezvratnými důkazy. To vedlo Krista ke slovům: "Vy víte, kdo jsem." Lidé i démoni byli následkem z Něj vyzařující slávy nuceni vyznat: "Toto je doopravdy Boží Syn." Takto byl zjeven Bůh a takto byl oslaven Kristus (The Signs of the Times, 10. května 1899).

DA – Touha věků 81.3 **Lukáš 2,49** "A on jim řekl: Jak to, že jste mne hledali? Nevěděli jste, že musím být tam, kde jde o věc mého Otce?" Viděl, že Mu nerozumějí, a proto ukázal vzhůru k nebi. Užasli nad světlem, které se objevilo v Jeho tváři. Lidstvím probleskovalo božství.

5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1117.3 Při pohledu na dětskou tvář zářící životem nemůže nikdo říct, že Kristus byl stejný jako ostatní děti. Byl Bohem v lidském těle. Když na Něj Jeho společníci naléhali, aby udělal něco špatného, božství problesklo lidstvím a On zlo rozhodně odmítl.

DA – Touha věků 130.3 Satan vyslovil pochybnost o tom, že Ježíš je Božím Synem. V závěrečném vykázání se mu však dostalo nezvratného důkazu. Trpícím lidstvím Krista se mihlo božství. Satan už neměl sílu se tomuto příkazu vzepřít. Zahanbený a plný zloby musel od Spasitele světa odejít. Kristovo vítězství bylo stejně úplné jako Adamův pád. (srv. TV 79.1)

8T – Svědectví pro církev, 8. svazek 202.1 Byly chvíle, kdy zazářilo Jeho božství. Tak tomu také bylo, když řekl ochrnutému: **Matouš 9,2** "Buď dobré mysli, synu, tvé hříchy jsou ti odpuštěny."

Jan 11:38,41 Ježíš ... přišel k hrobu ... pozvedl oči vzhůru a řekl: "Otče, děkuji ti, že jsi mne vyslyšel."

DA – Touha věků 536.1 Ve všem, co Kristus dělal, spolupracoval s Otcem. Vždy si dával záležet na tom, aby bylo zjevné, že nepracuje nezávisle. Zázraky činil vírou a modlitbou. Chtěl, aby všichni znali jeho vztah k Otci. **Jan 11,41.42** ⁴¹... "Otče, děkuji ti, že jsi mne vyslyšel. ⁴²Já jsem věděl, že mne vždycky slyšíš, ale řekl jsem to kvůli zástupu, který tu stojí okolo, aby uvěřili, že ty jsi mne poslal." Kristus chtěl dát učedníkům i ostatním lidem co nejpřesvědčivější důkaz o svém vztahu k Otci. Chtěl jim ukázat, že Jeho slova jsou pravdivá. (srv. TV 341.3)

DA – Touha věků 536.2 Jan 11,43 "A když to řekl, silným hlasem zvolal: 'Lazare, pojď ven!'" Jeho jasný, zvukný hlas proniká ušima mrtvého. Jak mluví, skrze Jeho lidství proniká záblesk božství. V tváři osvětlené Boží slávou vidí lidé ujištění o Jeho moci. Všichni upřeně hledí na vchod do jeskyně. Napínají uši, aby jim neunikl ani sebemenší zvuk. Všichni se zájmem a napětím očekávají, jak zkouška Kristova božství dopadne. Čekají na důkaz, který má obhájit oprávněnost Jeho tvrzení, že je Božím Synem, nebo tuto naději navždy zmařit. (srv. TV 341.4)

DA – Touha věků 536.3 V tichém hrobě se něco pohnulo. Lazar, který byl ještě před chvílí mrtvý, stojí u vchodu do jeskyně. (srv. TV 341.5)